

Forslag til Lov om statens tekniske prøvenævn.

Fremsat den 15. december 1972 af *handelsministeren*.

§ 1. Der oprettes et Statens Tekniske Prøvenævn med den opgave at følge, fremme og samordne den tekniske prøvning, som udføres i danske laboratorier og prøvningsinstitutioner, samt føre kontrol med autoriseret teknisk prøvning, der udføres for at tilvejebringe et objektivt grundlag for vurdering af materialers, produkters og konstruktioners anvendelighed, sikkerhed og kvalitet med henblik på dokumentation af overholdelsen af forskrifter vedrørende den offentlige sikkerhed samt til brug ved retsafgørelser og i kontraktforhold, hvori der indgår resultater af teknisk prøvning.

Stk. 2. Ved teknisk prøvning forstås i denne lov enhver form for bestemmelse af stoffers og materialers fysiske og kemiske egenskaber, struktur og bestanddele, herunder materialers, færdige produkters og konstruktioners modstandsevne over for ydre påvirkninger, samt enhver form for undersøgelse af færdige produkters og konstruktioners anvendelighed og funktionsdygtighed under forekommende ydre omstændigheder.

§ 2. Statens Tekniske Prøvenævn varetager de i § 1, stk. 1, nævnte opgaver ved at:

- 1) virke rådgivende og initiativtagende over for myndigheder, institutioner og andre i tekniske prøvningsanligger,
- 2) overvåge, at de fornødne ressourcer til dækning af samfundets behov for teknisk prøvning er til stede og udnyttes hensigtsmæssigt i et koordineret samarbejde mellem offentlige og private laboratorier m. v.,
- 3) virke rådgivende over for myndighederne i forbindelse med anvendelse af stats-

Handelsmin. j. nr. 640-1-72.

midler til investering i udbygning af landets ressourcer for rekvireret teknisk prøvning,

- 4) følge virksomheden i de af staten oprettede eller understøttede tekniske prøvningslaboratorier m. v. og afgive indstilling til de pågældende myndigheder om sådanne ændringer i institutionernes vedtægter, arbejdsområder, aktiviteter og takstberegning, som Nævnet finder hensigtsmæssige, og
- 5) autorisere laboratorier m. v. til at foretage teknisk prøvning og kontrollere de autoriserede laboratorier m. v. og den dokumentation, der udstedes for resultaterne af den autoriserede tekniske prøvning.

§ 3. Nævnet udøver sin virksomhed i nært samarbejde med de offentlige myndigheder, for hvilke Nævnets virksomhed har betydning.

Stk. 2. Offentlige myndigheder, som foretager, forestår eller understøtter teknisk prøvning, skal give Nævnet lejlighed til at udtale sig, inden der træffes beslutning om større dispositioner inden for det tekniske prøvningsområde, herunder også om nyanlæg og nyanskaffelser af større omfang, iværksættelse af forsøgsrækker på nye prøvningsområder o. lign.

§ 4. Laboratorier m. v., der er oprettede eller understøttede af staten, eller som har modtaget autorisation efter denne lov, skal meddele Nævnet de oplysninger om deres virksomhed, som Nævnet finder nødvendige for at kunne løse sin opgave.

Stk. 2. Nævnet kan tilkalde lederne af

vedkommende laboratorier m. v. eller deres stedfortrædere til Nævnets forhandlinger, ligesom de pågældende kan forelægge spørgsmål, der vedrører teknisk prøvning, for Nævnet.

§ 5. I det omfang, Nævnet anser det nødvendigt for gennemførelsen af autoriseret prøvning, kan Nævnet for hvert enkelt forekommende teknisk prøvningsområde efter ansøgning og på nærmere af Nævnet fastsatte vilkår autorisere ét eller flere laboratorier til at foretage sådan prøvning.

Stk. 2. På de områder, hvor der efter anden lovgivning er foreskrevet autoriseret teknisk prøvning til dokumentation for overholdelsen af forskriftmæssige krav, kan Nævnet kun udstede autorisation og fastsætte vilkårene herfor efter aftale med vedkommende myndighed.

Stk. 3. Såvel offentlige som almennyttige selvejende institutioner og private virksomheders laboratorier kan autoriseres under forudsætning af, at de inden for det pågældende prøvningsområde kan udøve deres virksomhed på fuldt betryggende og principielt uvildig måde, og at de besidder en sådan sagkundskab, en sådan kapacitet og et sådant udstyr, at de kan foretage enhver inden for autorisationsområdet forekommende prøvning på teknisk fuldt forsvarlig måde.

Stk. 4. Autorisation meddeles særskilt inden for afgrænsede prøvningsområder og medfører pligt til på anmodning at udføre prøvning inden for autorisationsområdet, med mindre Nævnet under hensyn til særlige omstændigheder på forhånd har meddelt fritagelse fra denne almindelige forpligtelse.

Stk. 5. Autorisation meddeles for et nærmere fastsat åremål og kan tilbagekaldes inden periodens udløb, hvis et autoriseret laboratorium m. v. ikke længere opfylder forudsætningerne for at blive autoriseret inden for det pågældende prøvningsområde, eller i tilfælde af grov eller oftere gentagen overtrædelse af vilkårene for autorisationen.

Stk. 6. Nævnets afgørelser efter denne paragraf kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 7. Afgørelse om tilbagekaldelse efter stk. 5 kan af den virksomhed, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

Begæring herom skal fremsættes over for Nævnet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt virksomheden. Afgørelsen skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor. Nævnet anlægger sag mod virksomheden i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 8. Begæring om sagsanlæg har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at virksomheden under sagens behandling ikke må virke som autoriseret laboratorium m. v. Såfremt Nævnets afgørelse findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 9. Handelsministeren kan fastsætte nærmere regler om meddelelse af autorisation.

§ 6. Prøvningsattester fra autoriserede laboratorier m. v. kan på vilkår, der fastsættes af Nævnet, forsynes med attestation for, at prøvningen er foretaget af et hertil af Statens Tekniske Prøvenævn autoriseret laboratorium.

§ 7. Statens Tekniske Prøvenævn består af indtil 15 medlemmer, der beskikkes af handelsministeren for 3 år ad gangen. Handelsministeren kan endvidere beskikke et antal suppleanter. Genbeskikkelse kan finde sted, men ingen, som er fyldt 70 år, kan beskikkes. Handelsministeren udpeger en formand blandt Nævnets medlemmer.

Stk. 2. Som medlemmer af Nævnet udpeges personer, som må anses for at være særligt sagkyndige med hensyn til administrationen eller udførelsen af teknisk prøvning i almindelighed, og Nævnet sammensættes således, at prøvnings-sagkyndige med tilknytning til den offentlige sektor altid udgør et flertal af Nævnets medlemmer.

Stk. 3. Nævnets forretningsorden fastsættes af handelsministeren.

§ 8. Til støtte for sin virksomhed kan Nævnet nedsætte specielt sagkyndige udvalg og indkalde specielt prøvningskyndige, som inden for de enkelte prøvnings- og autorisationsområder kan bistå med faglig ekspertise og afgive indstillinger vedrørende meddelelse af autorisationer og kontrollen med de autoriserede laboratoriers virksomhed.

Stk. 2. Til sådanne hverv kan kun udpeges

personer med særlig sagkundskab og erfaring vedrørende teknisk prøvning inden for de pågældende fagområder.

Stk. 3. Nærmere regler for udpegning af sagkyndige udvalg og konsulenter og for disses opgaver og virksomhed kan fastsættes i forretningsordenen.

§ 9. Til bistand for Nævnet og de tilknyttede sagkyndige udvalg opretter Handelsministeriet et sekretariat, hvortil der knyttes prøveteknisk sagkyndige.

§ 10. Personer, der deltager i Nævnets møder eller på anden måde er knyttet til dets virksomhed, er, under ansvar efter borgerlig⁷straffelovs, § 152 og § 264 b, jfr. tjenestemandsløvens § 10, stk. 2, forpligtet til over for uvedkommende at hemmeligholde, hvad de herigennem bliver vidende om.

Stk. 2. Ingen må deltage i behandlingen af en sag, der umiddelbart berører labora-

torier m. v., i hvilke han er interesseret, eller til hvilke han er knyttet.

§ 11. Nævnet kan til hel eller delvis dækning af de med autorisationsudstedelse, dokumentation og kontrol forbundne omkostninger opkræve gebyrer hos de autoriserede virksomheder. Nærmere regler herfor fastsættes af handelsministeren efter indstilling fra Nævnet.

§ 12. Nævnet afgiver årligt beretning til handelsministeren.

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

§ 14. Denne lov træder i kraft den 1. april 1973.

Stk. 2. Lov nr. 342 af 19. december 1935 om Statens Materialprøveråd ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Siden gennemførelsen af lov om Statens Materialprøveråd af 19. december 1935, jfr. lov om forlængelse af lov om Statens Materialprøveråd af 21. december 1957,¹⁾ er der sket en meget betydelig vækst i omfanget af materialprøvningsaktiviteterne i Danmark, ligesom ressourcerne for udførelse af materialprøvning i forbindelse hermed er undergået væsentlige strukturændringer.

Statens Materialprøveråd fandt det derfor i 1967 nødvendigt at gennemføre en undersøgelse af materialprøvningen i Danmark og på basis heraf udarbejde en betænkning om Statsprøveanstaltens fremtid. Væksten i den rekvirerede prøvning har først og fremmest fundet sted uden for Statsprøveanstalten, hvorved dennes placering i det samlede billede skønnedes ændret på en sådan måde, at det fandtes påkrævet at foretage en ny vurdering af dens fremtidige udvikling baseret på en analyse af den samlede materialprøvnings situation og den skønnede udvikling.

Statens Materialprøveråd konstaterede i forbindelse med ovennævnte undersøgelse, at den service, som Statsprøveanstalten under de nuværende betingelser kan yde det offentlige og erhvervslivet, ikke er tilstrækkelig omfattende, hvorfor Rådet måtte lægge afgørende vægt på, at der hurtigt skete en strukturændring inden for materialprøveområdet.

Rådet afgav i januar 1971 betænkning om Statsprøveanstaltens fremtidige udvikling.

Det fremgår af betænkningen, at den industrielle udvikling i Danmark har medført, at en stor del af materialprøvningen udføres af industrivirksomhederne og de uddannelsescentre og forsknings- og udviklingslaboratorier, der er skabt i takt med udviklingen. Statsprøveanstaltens andel i landets samlede rekvirerede materialprøvning udgør kun 5-6 pct.

Vedrørende behovet for materialprøvning, herunder den samfundsmæssige interesse i prøvningen, fremgår det, at der er et stort udækket behov for materialprøvning, at der er en stærkt stigende tendens i dette behov, at der er et behov for oplysning om materialprøvning og om de fordele, der kan opnås ved materialprøvning, samt at der er et behov for øget oplysning om de eksisterende materialprøvnings-faciliteter og om muligheder for og anvend-

ning på selv at udføre prøvning. Bl. a. den voksende afstand mellem producent og forbruger er med til at øge behovet for uvildig prøvning. Også industrialiseringen af byggesektoren understøtter denne tendens.

Udviklingen har endvidere medført, at materialprøvningens struktur er stærkt facetteret, og undersøgelser har vist, at der findes et udækket behov af både kvantitativ og kvalitativ natur samt et behov for koordinering. Det vil i den forbindelse også være påkrævet, at der sikres mulighed for at få udført prøvning, som er absolut uvildig og/eller konfidentiel, at eksporterhvervene kan få udstedt prøvningsattester, der i kraft af den udstedende instans kan accepteres overalt, at der kan sikres adgang til at få udført prøvning på næsten ethvert kvalitetsniveau eventuelt ved at prøvningsopgaver, der kun skal udføres relativt sjældent, formidles til udlandet, og at alle, der har brug for selv at iværksætte prøvning, kan få råd, instruktion og vejledning om relevante prøvningsmetoder, passende apparatur, det statistiske underlag for prøveudtagning, og den vægt, man kan tillade sig at tillægge de opnåede prøveresultater.

For at opnå den bedst mulige dækning af såvel statens som erhvervslivets behov for udvikling og rådgivning vedrørende materialprøvning samt for udførelse af prøvning, og for at opnå optimal udnyttelse af samfundets samlede ressourcer på dette område, foreslår betænkningen en ændring af den nuværende materialprøvningsstruktur.

Det foreslås således,

at Statsprøveanstaltens virksomhed overtages af et nyoprettet Statens Institut for Materialprøvning. Instituttet skal, under en fælles ledelse og administration og med fælles personale med højere uddannelse og delvis fælles personale med anden uddannelse, omfatte to afsnit: afsnittet for forskning og udvikling m. v. og afsnittet for praktisk prøvning m. v.,

at Statens Materialprøveråd omdannes til et prøvenævn med myndighed til og ansvar for koordinering af materialprøvningsaktiviteterne og udstedelse af autorisation efter indstilling fra Statens Institut for Materialprøvning. Til navnet knyttes autorisationsudvalg og et sekretariat,

at brandprøvning udskilles fra Statens Institut for

¹⁾ Vedhæftet som bilag.

Materialprøvning, og at der etableres et brandteknisk institut, eventuelt baseret på et bredt nordisk samarbejde.

Efter at Materialprøverådet har afleveret ovennævnte betænkning til handelsministeren, har denne været ude til offentlig debat. Af de bemærkninger, der er kommet til betænkningen, fremgår det, at der er almindelig enighed om det hensigtsmæssige i oprettelsen af ovennævnte koordinerende og kontrollerende organ, herunder indførelse af en autorisationsordning. Der er endvidere bred tilslutning til forslaget om etablering af et brandteknisk institut. Efter aftale med Materialprøverådet arbejdes for tiden med denne sag i en arbejdsgruppe under Akademiet for de tekniske Videnskaber.

I de fremkomne bemærkninger til betænkningen er der derimod fra mange sider rejst tvivl om det hensigtsmæssige i oprettelse af et Statens Institut for Materialprøvning.

På baggrund af de indkomne bemærkninger har Statens Materialprøveråd påny behandlet sagen og har herefter indstillet, at man indtil videre stiller spørgsmålet om oprettelsen af et Statens Institut for Materialprøvning i bero og koncentrerer sig om oprettelsen af et koordinerende og kontrollerende organ, herunder indførelse af en autorisationsordning. Dette forslag skulle indebære, at samtlige kvalificerede prøvningsressourcer, hvad enten de er statsejede, statsstøttede eller fuldt ud privat finansierede, søges engageret i dækningen af behovet for materialprøvning. Der opnås herved en samfundskonomisk optimal udnyttelse af ressourcerne samtidig med, at betingelserne for en højt kvalificeret, forskningsbaseret og erhvervsnær materialprøvning tilvejebringes.

Handelsministeren stiller herefter forslag om, at loven om Statens Materialprøveråd afløses af lov om oprettelse af Statens Tekniske Prøvenævn. Det bemærkes, at den væsentligste ændring i forhold til den gældende lov består i, at der under statslig kontrol og administration indføres en autorisationsordning, således at prøvninger, der er udført på autoriserede laboratorier og institutter, får samme autoritet som prøvninger udført på Statsprøveanstalten. I forbindelse hermed er det tanken, at Prøvenævnet skal gennemføre en samordning af prøvningsaktiviteterne, der bl. a. kan skabe grundlag for, at Statsprøveanstalten placeres hensigtsmæssigt inden for den samlede prøvningsstruktur.

Der henvises iøvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Med hensyn til lovforslagets bevillingsmæssige konsekvenser kan følgende oplyses.

Arbejdet i forbindelse med oprettelse og administration af en autorisationsordning samt det øvrige arbejde, der er nævnt i lovforslaget, vil kræve oprettelse af et sekretariat. Sekretariatet vil formentlig komme til at bestå af en leder og enkelte prøvnings-sagkyndige foruden kontorpersonale. De årlige udgifter til drift af sekretariatet anslås til ca. 700.000 kr. Herudover vil der formentlig blive ret betydelige udgifter til konsulentbistand. Udgifterne hertil anslås til ca. 300.000 kr. årligt. De totale udgifter i forbindelse med lovforslagets gennemførelse kan herefter anslås til ca. 1 mill. kr. om året. Størstedelen heraf tænkes dækket af Nævnets indtægter, dels i form af gebyrer fra de autoriserede, dels i form af refusion af udgifter til konsulentundersøgelser af virksomheder, der ønsker at blive eller er autoriserede. Indtægterne anslås på årsbasis til ca. 850.000 kr. Nettoudgiften for staten skulle herefter blive på ca. 150.000 kr. om året.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

I forbindelse med udvidelsen af virkefeltet i forhold til det hidtidige Materialprøveråd foreslås navnet ændret. Betegnelsen „nævn“ i stedet for „råd“ er valgt, ikke mindst under hensyn til, at administrationen af autorisationsordningen fremtidig vil være en væsentlig opgave. Det bemærkes, at Nævnets virksomhed er begrænset til teknisk prøvning, hvorved bl. a. udelukkes medicinske, biologiske, fysiologiske og psykologiske prøvninger.

§ 1 indeholder foruden en almindelig målsætning, der i princippet svarer til målsætningen i § 2 i den gældende lov, en bestemmelse om kontrol med autoriseret teknisk prøvning. Denne udføres dels med henblik på sikring af overholdelse af det offentlige krav til materialer og produkter af hensyn til den offentlige sikkerhed, teknisk hygiejne m. v. (personsikring), dels til sikring af overholdelse af virksomhedernes kvalitetskrav til de produkter, de fremstiller og/eller forhandler (produktionsprøvning), og dels til sikring af et objektivt grundlag for retslig afgørelse af tvister om leverancørs kvalitet m. v. (retssikring).

Til § 2.

§ 2 indeholder en nærmere opregning af de enkelte opgaver, som Nævnet inden for sit formål skal varetage.

De i numrene 1-4 nævnte opgaver svarer til de i den nuværende lovs § 2 beskrevne opgaver.

Punkt 5 vedrører iværksættelsen og administrationen af den ovenfor omtalte autorisationsordning.

Til § 3.

For effektivt og gnidningsløst at få udført den koordinerende opgave, som det er pålagt Nævnet, er det nødvendigt, at Nævnets virksomhed udøves i nært samarbejde med de offentlige myndigheder, for hvilke Nævnets virksomhed har betydning. Særlige hensyn, som vil være at tilgodese i forbindelse med Nævnets virksomhed, kan der desuden i Nævnets forretningsorden, jfr. § 7, stk. 3, gives nærmere forskrifter om. Det må bl. a. pålægges Nævnet at tilgodese hensynet til statens sikkerhed og andre forhold i henhold til indgåede aftaler om forsvarssamarbejde.

Nævnets koordinerende og autoriserende virksomhed må udøves under hensyntagen til de kompetente myndigheders materielle krav til sikkerhed, hygiejne m. v. På samme måde kan Nævnet kun løse sine opgaver, hvis de pågældende myndigheder, når de udfærdiger bestemmelser, som indeholder krav om teknisk prøvning, tager hensyn til Nævnets bestræbelser på at sikre en rationel udnyttelse af de til rådighed værende prøvningsressourcer. Der vil i et cirkulære blive fastsat regler om, at offentlige myndigheder ved udarbejdelse af love og forskrifter, der fastlægger regler for autoriseret teknisk prøvning, skal give Nævnet lejlighed til at udtale sig om den praktiske gennemførelse heraf.

§ 3, stk. 2, svarer til den nuværende lovs § 2, stk. 2.

Til § 4.

Bestemmelsen svarer til den nuværende lovs § 3, stk. 1.

Til § 5.

Bestemmelsen indeholder de nærmere regler for autorisationsordningens gennemførelse.

ad stk. 1. De enkelte prøvningsområder vil blive nærmere specificeret, og der vil intet være til hinder for, at en bestemt institution autoriseres inden for adskillige prøvningsområder.

Som eksempler på de vilkår, Nævnet kan fastsætte for at autorisere et laboratorium, kan henvises til bemærkningerne til § 6.

ad stk. 2. Det er hensigten, at autorisationsordningen skal medvirke til at skabe en effektiv koordinering også af det offentliges anvendelse af og stillingtagen til autoriseret prøvning. Et nært samarbejde med de forskriftsudstedende myndigheder er derfor en forudsætning for, at autorisationsordningen kan fungere tilfredsstillende (jfr. også bestemmelsen i § 7, stk. 2, om Nævnets sammensætning). Med bestemmelsen i § 5, stk. 2, er der tænkt på sådanne områder, hvor der f. eks. af Direktoratet for Arbejdstilsynet er foreskrevet regler med henblik på overholdelsen af sikkerhedsmæssige krav. I sådanne til-

fælde skal der (jfr. også bestemmelserne i forslaget § 3) finde et samråd sted med den pågældende myndighed, og Nævnet kan kun udstede autorisation og fastsætte vilkårene herfor efter aftale med vedkommende myndighed, idet dennes vurdering f. eks. af et laboratoriums egnethed til at foretage sådan prøvning må være afgørende for Nævnets stillingtagen til, om laboratoriet kan autoriseres til at udføre prøvning på det pågældende område.

ad stk. 3. Det er hensigten, at private virksomheders laboratorier skal kunne autoriseres på linie med såvel offentlige som almennyttige selvejende institutioners laboratorier under forudsætning af, at de opfylder de i bestemmelsen nævnte kvalifikationer, herunder ikke mindst at de efter Nævnets opfattelse kan udøve deres virksomhed på principielt uvildig måde. Offentlige laboratorier eller institutioner, som i medfør af anden lovgivning er oprettet eller indrettet med henblik på at udføre prøvning til sikring af overholdelse af specielle lovkrav, f. eks. Danmarks Elektriske Materielkontrol (DEMKO) eller Danmarks Gasmateriel Prøvning (DGP), og som derfor allerede i kraft deraf er autoriseret til at udføre disse opgaver, behøver selvsagt ikke at henvende sig til Nævnet for at opnå endnu en autorisation hertil.

ad stk. 4. Det må anses for rimeligt, at laboratorier, der ønsker at blive autoriseret, også har en pligt til at foretage prøvninger inden for deres autorisationsområde, når anmodning herom fremsættes. For en hensigtsmæssig koordinering af den samlede prøvningsvirksomhed kan det desuden være nødvendigt, at Nævnet på denne måde kan sikre, at behovet for rekvireret prøvning vil kunne dækkes af autoriserede laboratorier. Der er dog mulighed for, at Nævnet under særlige omstændigheder kan meddele fritagelse for denne forpligtelse. Det gælder navnlig på områder, hvor der i forvejen er autoriserede laboratorier med tilstrækkelig kapacitet til dækning af behovet for rekvireret prøvning, og hvor et laboratorium, der har behov for autorisation til prøvning, kan godtgøre, at en sådan pligt til at udføre prøvning for andre vil være til alvorlig ulempe. Tilfælde kan også forekomme, hvor det f. eks. for et forskningslaboratorium, som i særlige tilfælde vil være velegnet til at løse specielle autoriserede prøvningsopgaver, kan være en urimelig belastning, hvis det i større omfang skal forpligte sig til at udføre rutinemæssig rekvireret prøvning.

ad stk. 5. Formålet med åremålsbegrænsningen er bl. a., at laboratorier, der ønsker at blive autoriseret, kan være interesseret i ikke at binde sig udover et bestemt åremål, som de kan overskue. Henset til den tekniske udvikling, der finder sted inden for de forskellige prøvningsområder og til ønskeligheden

af, at de enkelte laboratoriers placering i den samlede prøvningsstruktur med mellemrum underkastes en nærmere vurdering, har Nævnet ligeledes interesse i kun at autorisere på et bestemt åremål.

ad stk. 6. Henset til den prøvningstekniske viden, som Nævnet vil være i besiddelse af eller kunne disponere over, jfr. bl. a. bemærkningerne til § 8, findes det rimeligt, at Nævnets afgørelser vedrørende tildeling og tilbagekaldelse af autorisation eller afslag på ansøgninger om autorisation ikke kan indbringes til realitetsbehandling i Handelsministeriet.

ad stk. 7-8. I overensstemmelse med almindelig praksis på autorisationsområder er der dog åbnet adgang til at forlange en afgørelse om tilbagekaldelse af en autorisation indbragt for domstolene.

Til § 6.

I medfør af denne bestemmelse vil Nævnet have mulighed for under hensyn til autorisationsområdets art og omfang i forbindelse med den enkelte autorisation at meddele, om denne attestation kan påføres ved laboratoriets egen foranstaltning, ved Nævnets påtegning af de enkelte prøvningsattester eller kun ved Nævnets egen foranstaltning. Endvidere vil der være mulighed for at bestemme, i hvilket omfang og på hvilken måde autoriserede laboratorier må reklamere med, at de er autoriserede.

Til § 7.

Bestemmelsen indeholder nærmere regler for Nævnets nedsættelse og sammensætning m. v.

ad stk. 1. Med henblik på bedre at varetage de udvidede opgaver, der tillægges Nævnet, foreslås det, at der åbnes muligheder for at udvide Nævnets medlemstal fra de nuværende 10 medlemmer i Materialprøverådet til indtil 15 medlemmer.

ad stk. 2. Man har ikke med henblik på Nævnets sammensætning ønsket at foreskrive en særlig indstillingsret for myndigheder og organisationer m. v. Nævnets sammensætning afgøres af handelsministeren. Forinden beskikkelse finder sted vil man råd-

føre sig med berørte offentlige myndigheder og institutioner, organisationer samt erhvervslivet.

ad stk. 3. Forretningsordene vil fastsætte de almindelige procedureregler for Nævnets virksomhed. Herunder vil det bl. a. blive fastsat, at Nævnets formand, når en sag, der er af særlig betydning for en offentlig myndighed, skal behandles, skal drage omsorg for, at en repræsentant for den pågældende myndighed kan deltage i Nævnets drøftelser. Der henvises i øvrigt til § 8, stk. 3, og § 10.

Til § 8.

Bestemmelsen giver Nævnet mulighed for at nedsætte sagkyndige udvalg og indkalde specielt sagkyndige. Uden en sådan bistand vil Nævnet ikke kunne disponere over den fornødne ekspertise på de mange specialområder, som Nævnets virksomhed vil omfatte.

Til § 9.

Som anført i de indledende bemærkninger til lovforslaget vil det være nødvendigt til bistand for Nævnet at oprette et sekretariat. Under forudsætning af nødvendig konsulentbistand skulle sekretariatet kun behøve at omfatte en leder, et par prøvningsagkyndige samt kontorpersonale.

Til § 10.

Bestemmelsen fastsætter regler om tavshedspligt og inhabilitet. Det bemærkes, at Nævnets akter vil være unddraget offentlighedens almindelige adgang til aktindsigt i medfør af offentlighedslovens § 7.

Til § 11.

I bestemmelsen er der givet Nævnet hjemmel til at opkræve gebyrer hos de autoriserede virksomheder. Hvor store beløb disse gebyrer og betalingen for konsulentundersøgelser kan indbringe må bero på et skøn, som, indtil nærmere erfaringer foreligger, vil være behæftet med usikkerhed. I de indledende bemærkninger er disse indtægter anslået til 850.000 kr. årligt.

Bilag 1.**Lov nr. 343 af 19. december 1935 om Statens Materialprøveraad.**

Vi Christian den Tiende, af Guds Naade Konge til Danmark og Island, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Statens Materialprøveraad bestaar af 10 Medlemmer, der udnævnes af Ministeren for Handel, Industri og Søfart for 3 Aar ad Gangen, for de 8 Medlemmers Vedkommende efter Indstilling fra henholdsvis Undervisningsministeriet, Marineministeriet, Dansk Ingeniørforening, Akademisk Arkitektforening, Industriraadet, Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, Landbrugsraadet samt De samvirkende Fagforbund i Danmark. Ministeren for Handel, Industri og Søfart udnævner Raadets Formand og fastsætter efter Indstilling fra Raadet dettes Forretningsorden.

§ 2.

Materialprøveraadet staaer til Raadighed for Ministerierne i Spørgsmaal vedrørende Statsprøveanstalten og andre af Staten drevne eller understøttede Materialprøvelaboratorier, for saa vidt angaar Materialprøvning og Materialundersøgelser.

Materialprøveraadet skal overvaage, at et hensigtsmæssigt Samarbejde mellem Laboratorierne finder Sted, og om fornødent gøre Indstilling herom til vedkommende Ministerier. Det paahviler Raadet med Henblik herpaa at følge samtlige de i 1ste Stykke nævnte Laboratoriers Virksomhed og gøre Indstilling til de paagældende Ministerier angaaende saadanne Ændringer i Laboratoriernes Virkeomraade, Vedtægter og Takstregulativer, som Raadet finder hensigtsmæssige, ligesom Raadet skal have Lejlighed til at udtale sig, før Bestemmelse træffes angaaende saadanne Spørgsmaal, derunder ogsaa om Nyanlæg eller Nyanskaffelser af større Omfang, Iværksættelse af Forsøgsrækker paa nye Omraader o. lign.

Ved Besættelse af Stillingen som Direktør for Statsprøveanstalten indhentes Raadets Erklæring.

§ 3.

De af Loven omfattede Laboratorier skal i Overensstemmelse med i saa Henseende af vedkommende Minister efter Indstilling af Materialprøveraadet fastsatte Regler regelmæssigt til Raadet fremsende Oplysninger om deres Virksomhed. Laboratorierne er pligtige at meddele Raadet de Oplysninger, Raadet i øvrigt finder nødvendige af Hensyn til Raadets Overvejelser i hvert enkelt Tilfælde.

For saa vidt Spørgsmaal maatte opstaa om Omfanget af Laboratoriernes Pligt til at give Materialprøveraadet de af dette ønskede Oplysninger, kan saadanne Spørgsmaal indbringes for vedkommende Minister til endelig Afgørelse.

§ 4.

Materialprøveraadet kan tilkalde Lederne af eller andre Repræsentanter for vedkommende Laboratorier til Raadets Forhandlinger, i det Omfang Anledning hertil foreligger, ligesom de paagældende Ledere kan begære Adgang til at forelægge Spørgsmaal Laboratorierne vedrørende for Raadet. I særlige Tilfælde kan Raadet tilkalde specialsagkyndige.

§ 5.

De med Raadets Virksomhed forbundne Udgifter bevilges paa de aarlige Finanslove. Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan stille en Sekretær til Raadighed for Raadet.

§ 6.

Lov Nr. 83 af 30. April 1909 om Statsprøveanstalten ophæves.

§ 7.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1936 og har Gyldighed indtil den 31. Marts 1939.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 19. December 1935.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L.S.)

Johs. Kjærhøi.

Nr. 300.**Bilag 2.****Lov om forlængelse af lov om Statens Materialprøveråd.**

Vi Frederik den Niende, af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gør vitterligt: Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Lov nr. 342 af 19. december 1935 om statens materialprøveråd forbliver i kraft indtil videre. Denne lov træder i kraft den 1. april 1958.

Givet på Christiansborg slot, den 21. december 1957.

Under vor kongelige hånd og segl.

Frederik R.*Kjeld Philip.*